

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 33. Translatio Eupronii Coloniensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. A. C. 376. pro Clericis haberi posse. Primus persequentium ardor deinde in furorem versus est. Dispersus populus Catholicus Clerici in fugam acti, direptæ ædes, urbs in solitudinem mutata, agri vastati, multi injurias, & verbera passi. S. Basilius jam Magistratibus præsentibus, jam amicis, quos in aula habebat, scribebat, ut tantis malis, quantum posset, remedium ferret.

Ep. 190.

§. XXXIII.

Translatio Euphronii Colonienfis.

Sup. XVI. Cum Pemenius Episcopus Sataliensis venisset Nicopolim, Ecclesiam afflictam solaturus, promptius malo remedium nullum fore censuit, quam si urbi Episcopus Catholicus daretur, suavitque, ut

S. 45.

Ep. 193.

Euphronius, in ipsa urbe Nicopoli natus, & tunc Colonia, extrema Armeniæ urbe, Episcopus, huc transferretur. Hanc translationem, quamvis Canonibus esset contraria, omnes Episcopi, & Magistratus Nicopolitani probarunt; ut res celeriter perficeretur, curavit Pemenius, ne Arianis tempus daretur optimum consilium intervertendi. Hæc S. Basilius quoque suo suffragio confirmavit, & ad Clericos Nicopolis scripsit hunc in modum: *quomodo viri Sancti quidquam agunt, nullo affectu humano ducti, nec propriam utilitatem quærentes, sed solum Dei beneplacitum,*

id. ep. 293.

tum, luculentum fit, eos Dei Providentia regi; & si vivi Spirituales consilium suggerunt, quod populus fidelis unanimiter amplectitur, quis dubitet, illud a Domino Nostro fuisse profectum? Hac de re ad *Ep. 294.*
 Senatam etiam Nicopolitanam scripsit, cujus epistolæ verba prima hæc sunt: *de Ecclesiis disponere illorum est, quibus earum Regimen est commissum, at quod Ecclesiarum Rectoribus placuit, populorum consensu confirmatur.*

Ecclesia Coloniensis ægerrime ferebat, sibi Charissimum Pastorem eripi; non nulli in minas erumpebant; separatu-
 ruros se ab Ecclesia, & hanc causam ad tribunalia sæcularia delaturos. Super his ad S. Basilium scripserunt, qui respon- *Ep. 292.*
 dens, postquam eos, qui talia minarentur, increpavit, de cætero Charitatis *290.*
 zelum laudat, quo in Episcopum suum ferebantur, at eundem zelum bonos Christianos oportere moderari, sequæ Dei, & Episcoporum dispositioni, quæ in Provinciæ commune Bonum cederet, non opponere. Promittit, eos ab Euphronio non derelinquendos, sed eorum Ecclesiam unacum Nicopolitana recturum; imo asserit, hanc translationem ipsis fore utilissimam; si enim Ecclesia Nicopolitana in potestatem Hæreticorum deveniret, futurum, ut brevi etiam Coloniensis opprimeretur. Simul Clericos
 Nico-

Sæculum IV. Nicopolitanos hortabatur, ne Fidelium
 A. C. 376. Colonensium detrectatione offenderentur, ita enim minores natura esse comparatos, ut facile sperni se credant; & si desperatione agerentur, posse quicquam tentare, quod luctuosis illis temporibus funestum foret. Ita S. Basilius Euphronii translationem sua auctoritate firmavit.

§. XXXIV.

Apologia S. Basilius contra Eustathium.

Sup. XVI. Jam a triennio S. Basilius calumnias, quibus Eustathius famam suam denigrabat, patienter tulerat, solius silentii munimento tutus, nisi quod privatas litteras ad amicos dedisset. Tandem, si quoque loquendum, & publice causam dici oportere, visum est; nihil enim silendo profecerat, sed eo impudentius inimici insultabant, & obtrectabant, ubi unam diluerat calumniam, confingebant novam, ne eum sine causa persecuti viderentur. Jam falso accusabant, quod tres Deos crederet, jam quod unicam affirmaret Personam. Jam id ipsum reprehendebant, quod vere cum Ecclesia Catholica docebat, tres dari in Deo Hypostases, & unam Bonitatem, unam Potestatem, unam Divinitatem. Exterior pietatis species eorum calumniis fidem adstruebat.

Epist. 345.
p. 1121.